Vysoké učení technické v Brně Fakulta informačních technologií

Formální jazyky a překladače 2016/2017

Dokumentace interpretu imperativního jazyka IFJ16

Tým 013, varianta b/3/I Rozšíření: BOOLOP

Šuhaj Peter xsuhaj02 25% Tóth Adrián xtotha01 25%

Obsah

1	Úvo	pd	2									
2	2 Návrh											
3	Inte	Interpret										
	3.1	Lexikální analyzátor	2									
	3.2	Syntaktický analyzátor	3									
	3.3	Sémantická analýza	4									
	3.4	Tabulka symbolů	4									
	3.5	Interpret	4									
4	Alg	coritmy	5									
	4.1	Vyhledávání podřetězce použitím Boyer-Mooreova algoritmu (b)	5									
	4.2	Řazení použítím algoritmu Shell sort (3)	5									
	4.3	Implementace tabulky symbolů použitím binárního vyhledávacího stromu (I) \dots	5									
5	Prá	ice v týmu	5									
	5.1	Rozdělení týmu	5									
	5.2	Způsob práce	5									
6	Závěr											
7	${f Lit}\epsilon$	eratura	6									
8	Příl	loha	7									
	8.1	LL-gramatika	7									
	8.2	Precedenční tabulka	9									
	8.3	Diagram konečného automatu lexikální analýzy	10									

1 Úvod

Dokumentace popisuje vývoj interpretu imperativního jazyka IFJ16. Jazyk IFJ16 je podmnožinou jazyka Java SE 8, což je staticky typovaný, objektově-orientovaný jazyk. Úlohou našeho interpretu je kontrola zdrojového kódu napsaného v jazyku IFJ16 a jeho následná interpretace.

Zvolená varianta zadání Tým 013 má parametry b/3/I:

- (b) vyhledávání podřetězce s použitím Boyer-Mooreova algoritmu
- (3) řazení s použitím algoritmu Shell sort
- (I) implementace tabulky symbolů použitím binárního vyhledávacího stromu

Dokumentace je rozdělená na kapitoly, které blíže popisují jednotlivé části interpretu a způsob jejich řešení. Taktéž obsahuje i popis použitých algoritmů, rozdělení úloh a způsob práce v týmu. V závěru dokumentace se nachází shrnutí naší práce.

V příloze se nachází:

- diagram konečného automatu lexikální analázy
- LL-gramatika pro syntaktickou analázu shora dolů
- precedenční tabulka pro syntatickou analýzu zdola nahoru

2 Návrh

DOPÍSAŤ!!!!

3 Interpret

Implementaci interpretu lze rozdělit do 5 logických celků. Hlavní komponentou je syntaktický analyzátor, neboli "parser", který řídí činnost lexikálního analyzátoru, "scanneru", a také provádí sémantické akce sémantického analyzátoru. Sémantická analýza také vkládá informace o funkcicích a proměnných do tabulky symbolů. Poslední komponentou je samotný interpret, který provádí interpretaci instrukcí, vygenerovaných během kontroly vstupního programu.

Kontrola správnosti programu je prováděna ve dvou průchodech, v prvním se některé části zdrojového kódu úplně ignorují (zéjména výrazy, které jsou závislé na sémantických akcích, více dále). Účelem prvního průchodu je naplnění tabulky symbolů.

3.1 Lexikální analyzátor

Jediným úkolem lexikálního analyzátoru je na žádost syntaktického analyzátoru přečíst další symbol ze zdrojového souboru, klasifikovat jej a předat ve formě tokenu zpět syntaktickému analyzátoru.

Implementace je založena na konečném automatu. Bílé znaky a komentáře jsou ze zdrojového kódu odignorovány. Pokud řetězec dojde do koncového stavu reprezentující nějaký lexém a následující znak nepatří mezi znaky, které může daný lexém obsahovat a zárověň znak patří mezi znaky které mohou bezprostředně za daným lexémem následovat, je typ vraceného tokenu nastaven na typ odpovídající tomuto lexému. Některým tokenům je ještě přidělen atribut, obsahující užitečná data získaná z lexému. Pokud je v některém stavu přečten znak, který není v daném stavu podporován, popřípadě pokud je v koncovém stavu přečten znak, který nemůže následovat bezprostředně za daným lexémem, dojde k chybě. Poslední načtený znak, který rozhodl o ukončení konečného automatu, je vrácen zpět do vstupního souboru.

V případě lexikální chyby vrací interpet návratový kód 1.

Poznámka:

Při druhém průchodu syntaktické analýzy již není lexikální analyzátor činný. Při každém získání tokenu během prvního průchodu je daný token uložen do datového typu fronta a v druhém průchodu jsou tokeny brány z této fronty.

3.2 Syntaktický analyzátor

Mozkem celé kontroly správnosti zdrojového kódu je synktatický analyzátor. Samotnou syntaktickou analýzu můžeme rozdělit do dvou částí: kontrola rekurzivním sestupem a kontrola správnosti výrazů precedenční analýzou.

Rekurzivní sestup je metoda syntaktické analýzy shora dolů, která implementuje pravidla LL-gramatiky (viz příloha) na základě LL tabulky. Podle aktuálního stavu analyzátoru a vstupního tokenu je rozhodnuto, které pravidlo se zvolí. Metoda využívá rekurzivního volání funkce implementující dané pravidlo.

Pro kontrolu správnosti výrazů se využívá precedenční analýza, která je metodou syntaktické analázy zdola nahoru. Neboť bylo nutné nějakým způsobem napojit precedenční analýzu na rekurzivní sestup, přištoupili jsme k zavedení speciálního pseudoterminálu E do naší LL-gramatiky. V místě kontroly, kde by se měl nacházet tento terminál, se analyzátor přepne do režimu, kdy pouze žádá další a další tokeny a ukládá je do datového typu fronta. Tento režim je ukončen v moment, kdy narazí na token, který není ve výrazech podporován. Takto vytvořená fronta je poté předána precedenční analýze ke kontrole. Speciální případem, kdy je nutné lehce pozměnit chování tohoto procesu jsou výrazy podmínek ve větvení a v cyklu. Zde je nutné počítat levé a pravé závorky tak, aby byl analyzátor schopen poznat, kdy nastal konec podmínky a fronta je naplněná.

Neboť neimplementujeme rozšíření FUNEXP je pro nás funkce ifj16.print() speciální syntaktickou konstrukcí, neboť jí lze jako parametr dát jednoduchou konkatenaci, jejíchž výsledkem je vždy datový typ string. Z tohoto důvodu jsme se rozhodli nezahrnovat tohle chování do LL-gramatiky, ale vyřešit to jako speciální případ až při samotné implementaci analyzátoru. V druhém průchodu zdrojového souboru již díky sémantickým akcím analyzátor ví, že volaná funkce je ifj16.print() a na základě této informace se přepne do speciálního režimu, podobného přípavě na precedenční analýzu. Rozdíl je v tom, že povolené tokeny jsou pouze proměnné, literály a operátor konkatenace "+". Při ukončení tohoto režimu je zkontrolováno, zda-li alespoň jeden token byl typu string. Poté je konkatenace vyhodnocena precedenční analýzou. V naší implementaci je tedy výsledek stejný jako při konkatenaci mimo volání této funkce.

V případě syntaktické chyby vrací interpret návratový kód 2.

3.3 Sémantická analýza

Sémantická analýza je soubor funkcí a kontrol volaných během syntaktické analýzy v obou průchodech. V 1. průchodu do tabulky symbolů vkládá informace o třídách, statických funkcích, statických proměnných, argumentech funkcí a kontroluje, zda nedošlo k redefinici. Těla funkcí nejsou v 1. průchodu sémanticky zpracována. V druhé fázi jsou pak generovány instrukce inicializačních výrazů statických proměnných a do tabulky symbolů jsou vkládány lokální proměnné. Rovněž jsou v této fázi zpracována těla funkcí, což zahrnuje kontrolu typů, kontrolu, zda byl identifikátor při jeho použití (u volání funkce, přiřazení) již definován a následné generování instrukcí, pokud nenastaly chyby zmíněné dříve.

V případě sémantické správnosti kódu je během precedenční analýzy vždy při redukci části výrazu na neterminál generovaná aritmetická instrukce, případně i dodateční konverzní instrukce, pokud je daná implicitní konverze podporovaná. Výstupem sémantické akce generující aritmetickou instrukci je pomocná proměnná, která je během precedenční analýzy přiřazena jako atribut cílovému neterminálu a může být dále použita při jiné redukci.

3.4 Tabulka symbolů

Tabulka symbolů (dále jen TS) je podle zadání implementovaná pomocí binárního vyhledávacího stromu. Vzhledem k tomu, že v jazyce IFJ16 existují různé rozsahy platnosti identifikátorů a třídy umožňují vytvářet oddělené jmenné prostory, navrhli jsme TS jako tříúrovňovou kaskádu vyhledávacích struktur. První úroveň je jediná tabulka tříd. Každá třída má potom vlastní tabulku členů (společnou pro statické proměnné a funkce). Funkce mají dále vlastní tabulky lokálních proměnných.

Hodnoty statických proměnných jsou uložené přímo v odpovídajících položkách TS. Hodnoty lokálních proměnných nejsou, kvůli možnému rekurzivnímu volání funkcí, uložené přímo v TS, ale jejich hodnoty si ukládá interpret na svém zásobníku během vykonávání instrukcí.

Různé typy proměnných (statická, lokální, pomocná) a literály jsou v naší implementaci reprezentovány různými strukturami, ale při sémantických akcích často není potřeba mezi nimi rozlišovat. Kvůli tomuto sme zavedli jednu extra strukturu, která je umístěna jako první člen ostatních struktur. Obsahuje informaci o tom, na kterou strukturu lze ukazatel na tuto univerzální strukturu dále přetypovat v případě potřeby. Krom toho ještě obsahuje informaci o datovém typu, který může sémantická analýza skontrolovat bez nutnosti přetypování.

3.5 Interpret

Interpret obsahuje jednu velkou funkci, jejímž vstupem je instrukční páska. Funkce se pomocí cyklu posouvá po instrukční pásce až do dosažení konce, tj. na instrukční pásce je NULL.

Podle operačního kódu instrukce se zvolí příslušná větev interpretu a pomocná dekódovací funkce získá z instrukce operandy (jejich hodnotu, informaci o tom, jestli jsou inicializované apod.). Pro rámce funkcí má interpret svůj vlastní zásobník. Při volání funkce se vytvoří nový rámec, vyplní se potřebnými hodnotami (argumenty funkce, místo pro návratovou hodnotu, ukazatelem na instrukci pro návrat) a vloží se na zásobník. Při návratu z funkce je návratová hodnota uložena na místa v rámci pro ni vymezeného a interpretace pokračuje od poznačené instrukce.

¹A pointer to a structure object, suitably converted, points to its initial member and vice versa. C Standard, http://www.open-std.org/jtc1/sc22/wg14/www/docs/n1124.pdf, s. 103

4 Algoritmy

Všechny popsané algoritmy jsou implementovány v souboru ial.c

4.1 Vyhledávání podřetězce použitím Boyer-Mooreova algoritmu (b)

Algoritmus byl objeven Robertem S. Boyerem a J Strotherem Moorem v roce 1977. Jedná se o nejefektivnější algoritmus na vyhledávání podřetězce v řetezci. Funguje na základě dvou heuristik a na principu zpracování řetězce zprava doleva. Podřetězec je vyhodnocován od posledního znaku k prvnímu. Heuristické funkce spracují podřetězec nejprve do pole, kam se uloží hodnoty skoků. ????

4.2 Řazení použítím algoritmu Shell sort (3)

Shell sort byl objevený Donaldem Shellem v roce 1959. Je to kvadratický radící algoritmus, jehož složitost je $O(n^2)$ a slouží k uspořádání posloupnosti prvků do pořadí. Algoritmus pracuje "in situ" a na základě vkládání.

4.3 Implementace tabulky symbolů použitím binárního vyhledávacího stromu (I)

Vyhledávací binární strom je binární strom, platí tedy, že je složen z kořene a levého a pravého podstromu. Oba podstromy jsou také vyhledávacími binárními stromy. Aby byl birnární strom vyhledávací, musí platit, že všechny uzly nalevo od kořene jsou menší než kořen a všechny uzly napravo jsou větší než kořen. Implementace tabulky symbolů byla popsána detailně v kapitole 3.4.

5 Práce v týmu

5.1 Rozdělení týmu

- Adam Šuba lexikální analyzátor, syntaktická analyza shora dolů a zdola nahoru, dokumentace, vedoucí (I was boss, yo!)
- Jakub Paliesek sémantický analyzátor, tabulka symbolů, algoritmy, generátor 3-adresného kódu, dokumentace
- Peter Šuhaj interpret, algoritmy, dokumentace
- Adrián Tóth testy, algoritmy, dokumentace

5.2 Způsob práce

Pro práci byl zvolen systém správy verzí Git, hostovaný na serveru GitHub. Kromě osobní komunikace byla hlavním komunukačním kanálem skupinová konverzace na sociální síti Facebook.

6 Závěr

Tým pracoval spolehlivě a časový plán se nám dařilo plnit. Jediné období, kdy nebylo možné na projektu aktivně pracovat bylo během půsemestrálního období, s čímž jsme ovšem během plánování počítali a problémy to tedy nezpůsobilo. Při prvním pokusném odevzdání jsme měli až na několik drobných chyb funkční interpret.

7 Literatura

- 1. HONZÍK, Jan M., Algoritmy: Studijní opora. Verze: 16-B, Brno: Vysoké učení Technické, 2014
- 2. https://sk.wikipedia.org/wiki/Shell_sort

8 Příloha

8.1 LL-gramatika

```
1. \langle \text{c-list} \rangle \rightarrow \text{class id} \{ \langle \text{memb-list} \rangle \} \langle \text{c-list} \rangle
  2. \langle \mathbf{c}\text{-list} \rangle \rightarrow \$
  3. < memb-list > \rightarrow < c-memb > < memb-list >
  4. \langle \text{memb-list} \rangle \rightarrow \epsilon
  5. \langle c\text{-memb} \rangle \rightarrow \text{static} \langle c\text{-memb1} \rangle
  6. \langle c\text{-memb1} \rangle \rightarrow \langle type \rangle id \langle c\text{-memb2} \rangle
  7. \langle c\text{-memb1} \rangle \rightarrow \text{void id} \langle c\text{-membfunc} \rangle
  8. \langle \mathbf{c\text{-}memb2} \rangle \rightarrow = \mathbf{E};
  9. \langle \mathbf{c\text{-}memb2} \rangle \rightarrow ;
10. \langle \mathbf{c\text{-}memb2} \rangle \rightarrow \langle \mathbf{c\text{-}membfunc} \rangle
11. \langle c\text{-membfunc} \rangle \rightarrow (\langle fn\text{-def-plist} \rangle) \{\langle fn\text{-body} \rangle\}
12. \langle \mathbf{type} \rangle \rightarrow \mathbf{int}
13. \langle type \rangle \rightarrow double
14. \langle \mathbf{type} \rangle \rightarrow \mathbf{String}
15. \langle type \rangle \rightarrow boolean
16. \langle \text{fn-def-plist} \rangle \rightarrow \langle \text{par-def} \rangle \langle \text{fn-def-plist1} \rangle
17. \langle \text{fn-def-plist} \rangle \rightarrow \epsilon
18. \langle \text{fn-def-plist1} \rangle \rightarrow \langle \text{par-def} \rangle \langle \text{fn-def-plist1} \rangle
19. \langle \text{fn-def-plist1} \rangle \rightarrow \epsilon
20. \langle par-def \rangle \rightarrow \langle type \rangle id
21. \langle \text{fn-body} \rangle \rightarrow \langle \text{stat} \rangle \langle \text{fn-body} \rangle
22. \langle \text{fn-body} \rangle \rightarrow \langle \text{type} \rangle \text{ id } \langle \text{opt-assign} \rangle ; \langle \text{fn-body} \rangle
23. \langle \mathbf{fn\text{-}body} \rangle \rightarrow \epsilon
24. \langle \text{stat-com} \rangle \rightarrow \{ \langle \text{stat-list} \rangle \}
25. \langle stat\text{-list} \rangle \rightarrow \langle stat\rangle \langle stat\text{-list} \rangle
26. \langle \text{stat-list} \rangle \rightarrow \epsilon
27. \langle \text{stat} \rangle \rightarrow \langle \text{id} \rangle \langle \text{as-ca} \rangle:
28. \langle stat \rangle \rightarrow \langle stat\text{-com} \rangle
29. \langle \text{stat} \rangle \rightarrow \text{if (E)} \langle \text{stat-com} \rangle \text{ else } \langle \text{stat-com} \rangle
30. \langle \text{stat} \rangle \rightarrow \text{while (E)} \langle \text{stat-com} \rangle
31. \langle \text{stat} \rangle \rightarrow \text{return} \langle \text{ret-val} \rangle;
32. \langle id \rangle \rightarrow id
33. \langle id \rangle \rightarrow fqid
34. \langle as-ca \rangle \rightarrow (\langle fn-plist \rangle)
35. \langle as-ca \rangle \rightarrow = \langle assign \rangle
```

- 36. $\langle assign \rangle \rightarrow E$
- 37. $\langle assign \rangle \rightarrow \langle id \rangle (\langle fn-plist \rangle)$
- 38. $\langle opt\text{-assign} \rangle \rightarrow = \langle assign \rangle$
- 39. $\langle opt\text{-assign} \rangle \rightarrow \epsilon$
- $40. \ \, <\!\mathbf{fn\text{-}plist}\!> \rightarrow <\!\mathbf{val\text{-}id}\!> <\!\mathbf{fn\text{-}plist1}\!>$
- 41. $\langle \text{fn-plist} \rangle \rightarrow \epsilon$
- 42. $\langle \text{fn-plist1} \rangle \rightarrow , \langle \text{val-id} \rangle \langle \text{fn-plist1} \rangle$
- 43. $\langle \text{fn-plist1} \rangle \rightarrow \epsilon$
- 44. $\langle \mathbf{val} \mathbf{id} \rangle \rightarrow \langle \mathbf{id} \rangle$
- 45. $\langle val\text{-id} \rangle \rightarrow int\text{-literal}$
- 46. $\langle val\text{-id} \rangle \rightarrow double\text{-literal}$
- 47. $\langle val\text{-id} \rangle \rightarrow string\text{-literal}$
- 48. <val-id> \rightarrow boolean-literal
- 49. $\langle \text{ret-val} \rangle \rightarrow \mathbf{E}$
- 50. $\langle \text{ret-val} \rangle \rightarrow \epsilon$

8.2 Precedenční tabulka

	+	-	*	/	<	>	<=	>=	==	!=	()	&&		!	id	\$
+	>	>	<	<	>	>	>	>	>	>	<	>	>	>	<	<	>
-	>	>	<	<	>	>	>	>	>	>	<	>	>	>	<	<	>
*	>	>	>	>	>	>	>	>	>	>	<	>	>	>	<	<	>
/	>	>	>	>	>	>	>	>	>	>	<	>	>	>	<	<	>
<	<	<	<	<					>	>	<	>	>	>	<	<	>
>	<	\	<	<					>	>	<	>	>	>	<	<	>
<=	<	<	<	<					>	>	<	>	>	>	<	<	>
>=	<	<	<	<					>	>	<	>	>	>	<	<	>
==	<	\	<	<	<	\	\	<	>	>	<	>	>	>	<	<	>
!=	<	\	<	<	<	\	\	<	>	>	<	>	>	>	<	<	>
(<	\	<	<	<	\	\	<	<	<	<	=	<	<	<	<	
)	>	^	>	>	>	^	^	>	>	>		>	>	>	>		>
&&	<	<	<	<	<	<	<	<	<	<	<	>	>	>	<	<	>
	<	<	<	<	<	<	<	<	<	<	<	>	<	>	<	<	>
!	>	^	>	>	>	^	>	>	>	>	<	>	>	>	<	<	>
id	>	^	>	>	>	^	>	>	>	>		>	>	>	>		>
\$	<	<	<	<	<	<	<	<	<	<	<		<	<	<	<	

8.3 Diagram konečného automatu lexikální analýzy



